

dette Tilskud, vil man, hvis Kjøbenhavns Amt ikke har truffet en Overeenskomst med de andre Amter, naar Rigsdagen næste Aar kommer sammen, kunne vedtage en Lov om, at Bommene skulle neblægges, og derved tage et væsentligt Hensyn til, at Kjøbenhavns Amt har faaet et saadant Tilskud. Jeg skal derfor tillade mig at fastholde Udvalgets principale Forslag med dertil hørende Underændringsforslag af Udvalget.

Winther: Til, hvad jeg tidligere hittede, vil jeg kun sige den Bemærkning, at forsaavidt den ærede Ordsfører meente, at man ikke kunde antage, at Amtet vilde besørge Vandingen af Strandveien, da har jeg heller ikke næret denne Tanke. Jeg har derimod troet, at hvis de paa Strandveien Voende kunde ønske at faae denne Veie vandet, maatte de træffe en Overeenskomst derom med gamle Kjøbenhavns Amts Amtsråd, som da vilde kunne stille de Betingelser, det ansaae for at være nødvendige.

H. Pedersen: Jeg skal tillade mig at anbefale Udvalgets principale Forslag, thi jeg kan ikke være enig med den høitærede Minister i, at den helbigste Maade til at komme af med Bommene vilde være at tillade Kjøbenhavns Amt at oprette en ny Bom og at forhøje Bompengene. Det forekommer mig i det Hele, at Bommene ere saa utidsvarende, at man ikke godt kan være bekjendt — havde jeg nær sagt — at vedtage en Lov, som fastsætter, at det skal være Kjøbenhavns Amt tilladt at oprette en ny Bom. Hvis man ikke vil aldeles tilintetgjøre Bommene, forekommer det mig, at man for Fremtiden helst burde opbevare dem i Museet for nordiske Oldsager. I nærværende Tid og samtidsigt med, at man afflaffer Leddene paa de mindre Veie, passer det virkelig ikke at ville oprette en ny Bom i Kjøbenhavns Amt. Hvis den ærede Minister ikke havde udtalt sig bestemt mod at vedtage noget af de Forslag, som nu staae fast, hvilke Summer de enkelte Amter skulle give i Afløsning af Bommene, havde jeg for mit Vedkommende slet ikke haad Noget imod at stemme for ethvert af de Forslag, der ere stillede af Udvalget, men jeg indseer heller ikke, at der

er Noget til Hinder for, at man vedtager Udvalgets principale Forslag og dernæst forsøger en Overeenskomst i den nærmeste Fremtid. Hvis Amterne da ikke komme overeens i det løbende Aar, er det jo bestemt i Udvalgets Forslag, at det ved Lov vil blive staaet fast, hvilken Afsløsningssum hvert enkelt Amt skal give til Kjøbenhavns Amt. Jeg skal derfor tillade mig endnu engang at anbefale Udvalgets principale Forslag, men jeg maa derhos bede ærede Medlemmer om i alt Fald at stemme imod det Forslag, som under Nr. 8 er stillet af Udvalget.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at der er en væsentlig Forskjel mellem det af mig anbefalede og Udvalgets principale Ændringsforslag under Nr. 6, nemlig det, som den ærede Ordsfører bemærkede, men ikke lagde stor Vægt paa, at man ved at vedtage Udvalgets Ændringsforslag strax giver gamle Kjøbenhavns Amt 6,000 Rb. i 25 eller 28 Aar for Smerte og Smerte i Anledning af Overtagelsen af de større Landeveie, men dernæst henstiller Spørgsmaalet om Bommernes Neblæggelse og Udredelsen af Bederlaget derfor til Ordning ved en særlig Lov. Det forekommer mig imidlertid, at naar dette Thing med stor Majoritet ved 2den Behandling af denne Sag har erkjendt, at Staten i Tilfælde af Bommernes Neblæggelse skal bidrage en Trediedeel dertil, vil det blive meget vanskeligt senere ved Behandlingen af den særlige Lov at afvise Fordringen om, at Staten da atter skal bidrage en Deel af den Sum, som man maatte ansætte som Bederlag for Bommernes Neblæggelse. Jeg maa tilstaae, at jeg anseer denne Forskjel mellem Udvalgets principale Ændringsforslag og det af mig anbefalede for ikke at være saa ganske lille. Jeg maa desuden gjøre opmærksom paa, at det Tillæg, som Udvalgets Forslag har fremfor det af mig anbefalede, og som gaaer ud paa, at denne Sag skal ordnes ved en særlig Lov, i Virkeligheden aldeles Intet betyder; det er af de Løfter, for hvis Indfrielse den nuværende lovgivende Magt umuligt kan indstaae, og jeg maa derfor tilstaae, at jeg langt vilde foretrække, at man nu reent og